

KRÓNIKA

Katona Mihály-napok Búcsón

Az elmúlt években különös figyelem irányult a 19. század elejének egyik nagy földrajztudósa, KATONA MIHÁLY munkásságára, amiben nagy szerepe van annak, hogy sok más elfelejtett vagy kevés figyelemben részesülő néhai tudósunkkal szemben az ő emléke ma is elevenen él. Nem lehet eléggé és elégszer hangsúlyozni annak a munkának a fontosságát, amely kisebb helyi közösségekben zajlik, hogy annak a helynek valamely kiválóságát felidézze és a ma számára értelmezhetővé tegye. A mátyusföldi Búcs községben található *Katona Mihály Alapiskolában* erre remek példát találhatunk. A búcsi alapiskola 1999 szeptemberétől viseli a felvilágosodás kora tudós lelkészének, KATONA MIHÁLYnak a nevét. A községbeliek hosszú évek óta igencsak kitesznek magukért, amit jól mutat a sorszám a református lelkész és földrajztudós tiszteletére rendezett eseménysorozat megnevezése előtt: immár 18. alkalommal rendezték meg a Katona Mihály-napokat a településen.

A neves tudós 1764-ben született Szatmárnémetiben. Iskoláit szülővárosában kezdte, majd a debreceni kollégiumban folytatta. Teológiai tanulmányai során előbb köztanítóvá, majd széniorrá választották. A kor szokásához híven megjárta a nyugat-európai egyetemeket is: Frankfurtban, Lipcsében és Jénában tanult. Ott ismerkedett meg közelebről a természettudományokkal, hogy majd ezekben fejtsen ki úttörő munkásságát. 1796-tól a Komáromi Főiskola rektoraként dolgozott. Komáromból messze szállt a híre, hívták Pápara, sőt a távoli Losoncra is lelkésznek, de ő mégis a szomszédban lévő búcsi eklézsia hívásának tett eleget. Az 1803-tól Búcs községben teljesített közel húszesztendősi lelkészi szolgálata alatt alkotta meg azokat a műveit, melyekkel bevonult a magyar földrajztudomány megalapítói közé. A hologaeikus szintézist, az egységes földtudomány koncepcióját már Humboldt előtt hirdette és igyekezett megvalósítani VARGA MÁRTONnal. Őket tekinthetjük a magyar geográfia Humboldtjainak. Az egyetemes geográfiában

nagy jelentőségű, magyar vonatkozásban pedig döntő fontosságú munkásságukról a külföld nem, vagy csak alig szerzett tudomást, mivel a kor szokásaitól eltérően nem latinul, hanem a nemzeti művelődés szolgálatában magyarul írták meg munkáikat (az életút bemutatásának forrása: <http://csemadok.sk/jeles-felvideki-szemelyisegek/katona-mihaly>).

A Párkány és Komárom között félúton fekvő Búcs 1200 lelkes kistelepülés, ahol a helyi református közösség segítségével a mi általános iskolánknek megfelelő alapiskola hivatott képviselni a tudományokat. A falu erejéhez mérten gazdagon, magas színvonalon, a mindenkori helyi adottságokra és lehetőségekre alapozódó, azokat bőven kiaknázó közel egyhetes ünnepen széles szellemi élménykínálattal fogadja és várja mindazokat, akik az ilyesfajta terítékben örömeiket lelik. 2017-ben ennek eleme volt többek között a környékbeli Vermes-törzs hagyományörzők rendhagyó történelmi bemutatója, az iskola Galériájában a felvidéki Szent László-freskók bemutatása és a tiszteletes úr ez alkalomra szánt hittanórája. Az iskola falán TELLER EDE mondása olvasható: *amennyiben nem Ady teremtő nyelven ismertem volna meg a világot, akkor aligha vittem volna többre egy átlagos középiskolai tanárnál*; ennek szellemében került sor az ünnepi napok keretében arra a színvonalas műveltségi vetélkedőre, amelyet ELEK JÓZSEF és KEMENCZKY KRISZTINA állítottak össze. Természetesen az 500 éves évforduló kapcsán a reformáció szerepelt középpontban. Ennek emlékére a templom előterében még emlékműavatásra is sor került: helyi fafaragóművész, a község állatorvosa, SIDÓ SZILVESZTER készített díszhelyet a reformáció kerek évfordulójára. Az ünnepség keretében GÁL TAMÁS színész egyszemélyes színháza a Buda halála monológot vitte színpadra, zenével, díszlettel, felnőtábokkal.

Az ünnepség egyik különleges pillanata volt a magyar tudósok lépcsőjének avatása. Meg kell emelnünk kalapunkat az iskola közössége

A búcsi iskola tudóslépcsője
 Forrás: Győző Andrea, Felvidek.ma

előtt, amely lehetővé tette, hogy tudósaink egy – sajnos érthetően csak korlátozott – névsora megjelenjen a lépcsőkön. Iskolák lépcsőit már zseniálisan több helyen is élővé varázsolták értő kezek, magyar tudósokra szánni ezt a felületet viszont igazán KATONA MIHÁLYhoz, mint házigazdához illő gesztus! Sőt, mivel az épületben több lépcsősor is található, a Galériára vezetőt a természettudományos múlt és jelen kiválóságai uralják (*1. kép*), a tanári kar és KATONA MIHÁLY díszfala felé vezetőt pedig a földrajzi felfedezőik igencsak kőbe véshető névsora erősíti. Őszinte tisztelettel kell adóznunk ennek a leleménynek! Ezt eredményezi, ha egy iskola közössége tiszta szívvel szereti azt, amit csinál, a gyerekeket is beleértve, ahogy az ünnepségnek nevet adó tudós írja: *hivatalukat a szívükön viselik*.

A református templomban lezajlott vasárnapi istentiszteletet és hangversenyt követően a rendezvénysorozat KATONA MIHÁLY újabb emléktáblájának felavatásával zárult. Bár a földrajztudósnak már van emléktáblája a faluban, egy búcsi születésű díszpolgár, TOKODI LAJOS most egy újabbat adományozott. Az adományozó éppen

csak megszületett Búcsón, szinte máris kitelepítették. Most sem Búcs a lakóhelye, hanem Dél-Magyarországon él, de a szíve búcsi maradt. Az általa adományozott emléktáblán a tudós *Búcsiúzó Prédikációjának* üzenete olvasható: *Végül, testvéreim, örüljétek, állítsátok helyre a jó rendet magatok között, fogadjátok ezt az intést, jussatok egyetértésre, éljétek békességben, akkor a szeretet és a békesség Istene veletek lesz.*

Még megemlítenéd, hogy e sorok írójának is lehetősége volt ünnepi beszéd megtartására, amiben méltatta KATONA MIHÁLY erényeit tisztelettel, magyar hazafiúi és tudósi mivoltában, és mivel leszármazottai, ősunokája és annak családja is ott ült a padsorokban, kiemelte annak jelentőségét is, hogy nyolcgyermekes családapa volt.

Kívánjuk Búcs falu közösségének, hogy az elkövetkezendő években is sikeres rendezze meg a Katona Mihály-napokat, tartsa életben eme kevésbé ismert, korszakalkotó földrajztudósnak emlékét, és egyúttal szolgáljon mintául más települések számára is, hogyan lehet elfelejtett nemzeti nagyjainkat felfedezni és emléküket ápolni.

LUKÁCS ÁGNES

PETER MEUSBURGER (1942–2017)

Néhány nappal 2017 karácsonya előtt megrázó hír érte a nemzetközi geográfus közösséget: PETER MEUSBURGER, a Heidelbergi Egyetem szeniorprofesszora tragikusan gyors lefolyású, méltósággal viselt betegség után december 18-án, életének 76. esztendejében elhunyt. Halálával a hazai geográfia is kiváló támogatóját, a Magyar Földrajzi Társaság tiszteleti tagját, az Eötvös Loránd Tudományegyetem geográfus díszdoktorát veszítette el.

PETER MEUSBURGER 1942. március 14-én született Ausztriában, Vorarlbergben, a svájci határon fekvő Lustenauban. Általános iskolai tanulmányait szülővárosában végezte, majd a bregenzi gimnáziumban, sorkatonai szolgálatának teljesítése után pedig az Innsbrucki Egyetem földrajz–angol szakán tanult tovább. Tudományos érdeklődése kezdetben elsősorban szülőföldje társadalomföldrajzi kérdéseire irányult: doktori értekezését a Vorarlberg határain keresztül ingázó népesség jellemzőiről írta és védte meg – kitüntetéssel – 1968-ban. Az ezt követő innsbrucki oktatói évek során, az osztrák Oktatási és Kulturális Minisztérium átfogó felmérésének adataira támaszkodva fordult figyelmé az oktatás földrajza felé, amely nemcsak 1980-ban elkészült habilitációs munkájának, hanem egész későbbi kutatói tevékenységének központi kérdéskörévé vált.

PETER MEUSBURGER 1982-ben meghívást kapott a Heidelbergi Egyetemre, ahol 1983-tól professzorként vehette kezébe a Földrajzi Intézet vezetését. Az új közegben gyorsan megmutatkozott kiváló iskolateremtő és tudomány-szervező képessége: 1983-ban létrehozta a Német Földrajzi Társaság oktatásföldrajzi munkacsoportját (*Deutsche Gesellschaft für Geographie, Arbeitskreis Bildungsgeographie*), két évre rá pedig alapító elnökként indította útjára a Heidelbergi Földrajzi Társaságot. Ezt követően dékánhelyettesként, dékánként, majd rektorhelyettesként (1991–1993), valamint a Szenátus tagjaként (1999–2006) is komoly szerepet vállalt az intézet, a kar és az egész egyetem, a „Ruperto Carola” irányításában.

Meusburger professzor élenjáró tevékenységet végzett nemcsak a heidelbergi, hanem az egész német nyelvű geográfia szemléleti megújításában, nemzetközi kapcsolatrendszerének jelentős fejlesztésében. Oxfordi (1977), párizsi (1979), tokiói (1981), pekingi (1987) és budapesti (1988) vendégoktatói megfigyelései mel-

lett különösen nagy szerepet játszottak ebben az 1993–94-ben a Clark Egyetemen (Worcester, USA) szerzett tapasztalatai, ahol rendszeresen látták vendégül a szakterület egy-egy vezető nemzetközi kutatóját előadásokra, vitaestekre. 1997-ben úttörő kezdeményezésként indította útjára és mindvégig fáradhatatlanul szervezte a Hettner Lectures előadássorozatot, amelynek keretében 2006-ig az angolszász földrajztudomány tíz meghatározó kutatóját látták vendégül Heidelbergben. A rendezvény szellemiségére, légkörére jellemző, hogy a hagyományos előadások mellett különösen nagy szerepet kaptak a kerekasztal-beszélgetések és a kötetlen beszélgetések, amelyek a fiatal kutatók és a hallgatók számára közvetlen lehetőséget teremtettek a szakma legnagyobbjaival való közvetlen eszmecsere. Meusburger professzor a rendezvénysorozat sikere nyomán 2006-tól új szimpóziumsorozatot szervezett *Knowledge and Space* címen, ahol a világ minden részéről immár 15 alkalommal gyűltek össze a tudás kérdésével foglalkozó kutatók a legkülönbözőbb szakterületekről.

Meusburger professzor az újszerű rendezvények szervezése mellett óriási érdemeket szerzett új publikációs területek feltárásában és előremutató publikációs formák kidolgozásában is. A német nyelvű geográfiában mindmáig alapműnek számító vaskos oktatásföldrajzi kötet (*Bildungsgeographie*, Spektrum Verlag, 1998) után, amely egy teljes diszciplínát jelölt ki és töltött meg tartalommal, a *Hettner Lectures* és a *Knowledge and Space* sorozat kiadványai a tudásföldrajzi kutatások nemzetközi jelentőségű csomópontjaivá váltak. Az ő kezdeményezésére és vezetésével elkészülő Heidelbergi Tudományatlasz pedig (*Wissenschaftsatlas der Universität Heidelberg*, Verlag Bibliotheca Palatina, 2011), amelyet a Földrajzi Közlemények 2011/4. számában is bemutattunk, egy addig nemzetközileg is ismeretlen, ízig-vérig földrajzos szemléletű új műfajt teremtett – azóta pedig angol és spanyol nyelvű kiadásban is ismertté tett – az oktatás és a tudás kérdéseinek tudományos kutatásában.

A fenti rendkívül komoly eredmények súlyát tükrözi, hogy PETER MEUSBURGER számos németországi és ausztriai kitüntetés mellett az Amerikai Földrajzi Társaság elnöki díját is megkapta, számos nemzetközi folyóirat és tudományos alap (köztük az Alexander von Humboldt Alapítvány, valamint a Német Tudományos Alap

– DFG, *Deutsche Forschungsgemeinschaft*), továbbá Heidelberg városának vezetése rendszeresen támaszkodott értékeléseire és tanácsaira. A hazai geográfia szempontjából még ennél is fontosabb, hogy Meusburger professzor az 1980-as évektől kezdve Magyarország és a magyar földrajztudomány értő ismerőjeként és őszinte támogatójaként elvülhetetlen érdemeket szerzett a német és a magyar nyelvű geográfusok közötti – sőt ezeken keresztül a magyar és általában véve a nemzetközi – kapcsolatok fejlesztésében. Rendszeresen tartott előadásokat hazai tudományos rendezvényeken. Hallgatók százaival ismertette meg Magyarországot terepgyakorlatain. Magyar kutatók sokasága számára biztosított rendkívül nagyvonalú lehetőséget heidelbergi tanulmányutak, kutatóprojektek, doktori tanulmányok vagy résztanulmányok folytatására, nemzetközi publikációk közzlésére. Tanácsadóként, szerkesztőként több hazai folyóirat számíthatott értékes észrevételeire, tanácsaira. Több mint húsz éven át (1998–2009) a Heidelbergi Egyetem rektori megbízottjaként koordinálta az Eötvös Loránd Tudományegyetemmel való kapcsolatokat. Eközben aktív szerepet vállalt hazánk földrajzának jobb nemzetközi megismertetésében, mind szín-

tetizáló, mind elsődleges analitikus eredményeket közlő tanulmányaival, valamint doktori hallgatóinak és magyar kollégáinak bevonásával készített munkái révén, például a HEIKE JÖNSSZEL közösen szerkesztett *Transformations in Hungary* című kötetében (Physica Verlag, 2001). Jellemző, hogy Meusburger professzor a KSH 1980-as és 1990-es népszámlálásának adataira építve számos hazai tudás- és munkaerő-földrajzi folyamatot és hatásmechanizmust elsőként, a magyarországi kutatókat is megelőzve tárt föl és mutatott be a tudományos közönség számára. Mindennek elismeréseként a Magyar Földrajzi Társaság 2010-ben tiszteleti tagjává választotta, majd 2015-ben a Lóczy Lajos-emlékéremmel tüntette ki, az Eötvös Loránd Tudományegyetem pedig geográfus díszdoktorrá avatta (1. kép).

A rendkívül sokrétű tudományos eredményeken túlmenően említést kell tennünk arról, ami 164 szakkolozati témavezetettjének, 27 doktoranduszának és számtalan barátjának, kollégájának, tanítványának szemében a legerősebben összeforrt Meusburger professzor nevével: emberi jószágáról, legendás segítőkészségéről, lenyűgöző nyitottságáról, minden körülmények között megmutatkozó humánus habitusáról.

1. kép PETER MEUSBURGER átveszi díszdoktori oklevelét MEZEY BARNÁTÓL, az ELTE rektorától (2010. november 12.)

Meusburger professzor nem „társ szerzős publikációs teameket”, „kapcsolati hálókat”, „tudományos munkaerőt” vagy „kartársi kollektívákat” „termelt”, hanem emberi közösségeket hozott létre és a baráti, munkatársi együttműködésre törekvő egyéniségeket segítette a kibontakozás felé. Gyakran hívta fel rá a figyelmet, hogy „a tudományt emberek művelik”. Sokan vagyunk, akik sosem fogjuk elfelejteni, amint megkért minket: jelezzük neki heidelbergi érkezésünk időpontját, hogy a kocsijával kijöhessen elénk a vasútállomás elé. Amint egy-egy kéziraturunkat átküldve vagy pályázati ajánlást kérve postafordultával nemcsak pozitív visszajelzést, hanem a legapróbb részletekig hatoló véleményt és kész ajánlóleveleket küldött olyan baráti biztatással, mintha az ilyen mértékű segítség a világ legtermészetesebb dolga lenne. Vagy hogy mindig mindnyájan azt érezhettük: különleges figyelmet szentel mindnyájunknak.

Kutatómunkáját állandóan áthatotta az őszinte érdeklődés és boldogság, egyszersmind a „békebeli” hagyományokat idéző finom humorérzék. Nagyon szeretett nyilvánvaló, hétköznapi példákkal, közérthető nyelven rámutatni fontoskodó tudományos koncepciók hiányosságaira, életsze-

rűtlenségére – vagy elégedett mosollyal az arcán, roppant alaposággal kidolgozott tudományos eredményekkel felhívni a figyelmet általánosan „bevett”, elfogadott, de nem helytálló megállapítások tévességére. Céltudatossággal párosuló békés kiegyensúlyozottsága, precíz realitásérzékkel társuló derűs optimizmusa egész környezetére átsugárzott – egyszerűen jó érzés volt vele, mellette dolgozni. Élénken él emlékeimben a következő mondata: „Hál’ Istennek, a dolgok sohasem úgy alakulnak, ahogy az ember tervezi őket.” Ez a különleges bölcsesség jellemezte a habitusát, amelynek révén sok más emberrel szemben sosem problémákat, ellenséget, fátumot látott maga körül, hanem remek új lehetőségeket a tanulásra, a gondolkodásra, a másokkal való együttműködésre.

Meusburger professzort 2018. január 12-én búcsúztattuk Heidelbergben. Személyében kiváló, nemzetközileg elismert tudóst, Magyarország alapos ismerőjét és a hazai geográfus szakma segítőjét, egyszersmind rendkívül jó embert veszítettünk. Emlékét szeretettel és tisztelettel megőrizzük.

GYURIS FERENC

A tehetség gondozás mindenekelőtt – Mol Mester-M díj

SZÖLLŐSY LÁSZLÓ kollégának, a Szegedi Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium földrajztanárának ítélték a kiemelkedő tehetséggondozó tevékenységért elnyerhető Mol Mester-M díjat! A Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. 2006-ban hozta létre a tehetségek támogatása céljából az Új Európa Alapítványt. Az Alapítvány kuratóriuma minden évben összesen 10 olyan tanárnak és edzőnek ítéli oda a Mol Mester-M díjat, akik addigi pályafutásuk során kiemelkedő figyelmet fordítottak a fiatal tehetségekre, és akiket a díjra környezetük szakmailag és emberileg érdemesnek tart. Mintegy ezer jelölés közül választották ki azt a hét szaktanárt és három edzőt, akik 2018. március 5-én a Pesti Vigadóban megtartott ünnepségen átvehették az egymillió forintos tiszteletdíjjal járó 2017. évi Mol Mester-M díjat. A díjazottak között választották SZÖLLŐSY LÁSZLÓ szegedi földrajztanárt is, a hazai földrajzoktatás egyik kiemelkedő személyiségét, aki a földrajz iránti szeretetével, innovatív módszereivel, fáradhatatlan lelkesedésével és tankönyveivel a modern földrajzszemlélet meghonosításán dolgozik a magyar közoktatásban, a 21. században

alkalmazható tudás elsajátítására ösztönözve a tanulókat.

A kiténtetett 1994-ben végzett az akkori József Attila, ma Szegedi Tudományegyetemen, földrajz-történelem szakos középiskolai tanárként. 1997 óta a Szegedi Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium tanára, ahol aktívan részt vesz az Arany János Tehetséggondozó Program szervezésében, s ahol éveken keresztül az igazgatóhelyettesi tevékenységet is ellátta. Számos földrajztankönyv és feladatgyűjtemény szerzője. Társaságunknak is aktív tagja. Tevékenységét több ízben szakmai díjakkal ismerték el: az Arany János Tehetséggondozó Programban végzett munkáért Pro Talento-díjat vehetett át 2010-ben, a tehetséggondozó munkáért Bonis Bonadíjat kapott 2013-ban és 2017-ben, valamint Szeged Ifjú Tehetségéért-díjat 2014-ben, Társaságunk pedig 2015-ben Pro Geographia oklevéllel tüntette ki a földrajzoktatásban végzett munkáért.

Óráit az „utile dulci”, a játszva tanulás jellemzi. Rendkívül jó stílusban, humorral fűszerezve éri el, hogy tanítványai rá figyeljenek. Célja,

hogyan a legmodernebb és legkreatívabb módszerekkel szeretesse meg diákjaival a földrajzot, és olyan szellemi útravalót adjon növendékeinek, amellyel felvértezve sikeresen néznek majd szembe a kihívásokkal a gimnázium falain túl is. Tanítványai már valamennyi magyarországi földrajzversenyen felállhattak a képzeletbeli dobogó legfelső fokára, ketten pedig eljutottak a Nemzetközi Diákolimpiára is, ahonnan két bronzéremmel és egy dicsérettel tértek haza. Mindemellett jelentős szerepet vállalt Szegeden a hátrányos helyzetű fiatalok felemelését célzó Arany János Tehetséggondozó Program kialakításában, működtetésében. Az iskola diákjai számára előadásokat és tanulmányi utakat szervez, amelyeken keresztül a közösség megteremtésén dolgozik. Megmutatja, hogy a földrajz alapja egy speciális szemléletmód, amely az élet minden területét átszövi.

Mi lehet a kiváló tanáregyenységeknek az a közös tulajdonsága, amely miatt példaértékű tehetséggondozókká váltak, és amiért diákjaik a leginkább hálásak lehetnek? RADICS BENCE, a díjazott egy korábbi tanítványa szerint ez a közös jellemvonás a kreativitás, amit a modern pszichológia világhírű képviselője, CSÍKSZENTMIHÁLYI MIHÁLY szerint termékeny ellentétek hoznak létre; a kreatív emberek olyan tulajdonságokat, jellemvonásokat képesek ötvözni önmagukban, amelyek a többi embernél élesen elkülönülnek egymástól. A kreatív személyiségek a helyzettől függően képesek egyik szélsőségből a másikba váltani anélkül, hogy ez belső ellentmondást

keltene. Ilyen ellentétpár pl. a fegyelem és játékoság: kemény munka nélkül nem születhetnek kiemelkedő órai és versenyeredmények, ugyanakkor a „keretek” meghúzása után a diákok felszabadultan alkothatnak, élményszerűen tanulhatnak. Hasonló a céltudatosság és önzetlenség viszonya: az elhivatott tanárok hajlandók feláldozni saját kényelmüket a diákjaikért, a közös eredményekért képesek a munkaidőn túl szakköröket vezetni, különórát adni, vagy éppen a hétfvégeket a diákokkal terepen tölteni. Az önzetlenség abban is segít, hogy a sikert ne kizárólag a külső elismerések és díjak jelentsék, hanem a jelenlegi és egykori diákok hosszú távon is eredményes, boldog életútjai. Egy harmadik ellentétpár a szenvedélyesség és tárgyilagosság: a fiatal tehetségek szívében általában hatalmas tettvágy lakozik, egy olyan „tűz”, amelyet óráról órára táplálni kell, ugyanakkor a csapongó lelkesedésnek csak hideg racionalitással lehet helyes irányt adni. Nem lehet könnyű megtalálni a helyes egyensúlyt, vagyis fenntartani azt a hőfokot, amin a tehetség lángja nem alszik ki, ugyanakkor a lelkesedést nem szítani és túlhajszolni annyira, hogy az idő előtt kiegjen.

Szívből gratulálunk! Minden tiszteletünk a Tiéd, s a közoktatásban magas színvonalon helytálló kollégáidé! Kívánom, hogy legyetek mindig ilyen kreatívak, tapasztaljátok meg az önfeledt tanítás örömét és ez hozza meg számotokra embertársaink megbecsülését!

FARSANG ANDREA

Személyi kitüntetés

Áder János, Magyarország köztársasági elnökének megbízásából Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere március 15. alkalmából Magyar Érdemrend Tisztikereszt polgári tagozat kitüntetését adományozott DÖVÉNYI ZOLTÁN professzornak, a Magyar Tudományos Akadémia

doktorának, a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Kar Földrajzi és Földtudományi Intézet Társadalomföldrajzi és Urbanisztikai Tanszék egyetemi tanárának. A kitüntetéshez a Magyar Földrajzi Társaság közössége szívből gratulál!

MAGYAR FÖLDRAJZI TÁRSASÁG

ALAPÍTVÁ: 1872

Tiszttikar

Elnök: CSORBA PÉTER egyetemi tanár

Tiszteletbeli elnök: PAPP-VÁRY ÁRPÁD ny. egyetemi tanár

Alelnökök: MICHALKÓ GÁBOR tudományos tanácsadó, egyetemi tanár

SZILASSI PÉTER egyetemi docens

Főtitkár: DAVID LÓRÁNT DÉNES főiskolai tanár

Titkár: JENEY LÁSZLÓ egyetemi docens

Ügyvivő: HEILING ZSOLT

Felügyelőbizottság: KERESZTY PÉTER, NEMERKÉNYI ZSOMBOR, ÚTÓNÉ VISY JUDIT

Választmány

AUBERT ANTAL szakosztályelnök,
intézetigazgató

BAKOS MÁRIA középiskolai tanár

BUJDOSÓ ZOLTÁN főiskolai tanár

CSAPÓ TAMÁS tszv. főiskolai tanár

DAVID LÓRÁNT DÉNES osztályelnök, főiskolai
tanár

DOBOS ANNA főiskolai docens

DOROGI LÁSZLÓNÉ középiskolai tanár

EGEDY TAMÁS tudományos főmunkatárs

FARSANG ANDREA egyetemi docens

FRISNYÁK SÁNDOR ny. egyetemi tanár,
osztályelnök

GRUBER LÁSZLÓ középiskolai tanár

GYENIZSE PÉTER egyetemi docens

GYÓRI RÓBERT tszv. egyetemi docens

GYURICZA LÁSZLÓ osztályelnök, egyetemi
docens

GYURIS FERENC egyetemi adjunktus

HEVESI ATTILA osztályelnök, ny. egyetemi tanár

HORVÁTH GERGELY főiskolai tanár

HUSZTI ZSOLT osztályelnök, intézetigazgató

JENEY LÁSZLÓ egyetemi docens

KARANCSI ZOLTÁN tszv. egyetemi docens

KARÁTSÓN DAVID szakosztályelnök,
tszv. egyetemi tanár

KIS ÉVA tudományos főmunkatárs

KIS JÁNOS középiskolai tanár

KISS EDIT ÉVA tudományos tanácsadó,
egyetemi tanár

KLINGHAMMER ISTVÁN szakosztályelnök,
akadémikus

KOCSIS KÁROLY intézetigazgató, akadémikus

KÓKAI SÁNDOR tszv. főiskolai tanár

KOROMPAI ATTILA ny. egyetemi docens

KOZMA GÁBOR tszv. egyetemi docens

KUBA GÁBOR iskolaigazgató

KUBASSEK JÁNOS múzeumigazgató

KUNOS GÁBOR szakosztályelnök,
villamosmérnök

KÜRTI GYÖRGY iskolaigazgató

LENNER TIBOR egyetemi docens

LERNER JÁNOS osztályelnök

LÓCZY DÉNES tszv. egyetemi tanár

M. CSÁSZÁR ZSUZSANNA osztályelnök,
egyetemi docens

MÁJAI CSABA osztályelnök

MAKÁDI MARIANN szakosztályelnök,
főiskolai docens

MUCSI LÁSZLÓ osztályelnök, egyetemi
docens

NAGY BALÁZS egyetemi docens

OROSZI VIKTOR egyetemi adjunktus

PAP NORBERT osztályelnök, tszv. egyetemi
docens

PÁL VIKTOR egyetemi docens

RADICS ZSOLT egyetemi adjunktus

SIMON GYÖRGY középiskolai tanár

SISKÁNÉ SZILASI BEÁTA egyetemi docens

SUBA JÁNOS szakosztályelnök, térképész

SZILASSI PÉTER egyetemi docens

SZÖRÉNYINÉ KUKORELLI IRÉN osztályelnök,
tudományos tanácsadó, egyetemi tanár

TEPERICS KÁROLY osztályelnök, egyetemi
adjunktus

TIMÁR JUDIT osztályelnök, tudományos
főmunkatárs

TÓTH ANTAL osztályelnök, főiskolai docens

TRÓCSANYI ANDRÁS szakosztályelnök,
tszv. egyetemi docens

VIZI ISTVÁN osztályelnök

VIZY ZSOLT középiskolai vezetőtanár

**A Közgyűlés által megválasztott tiszteleti tagok a Magyar Földrajzi Társaság
Választmányának örökös tagjai.**

TARTALOM / CONTENTS

Értekezések / Studies

KOCSIS MIHÁLY – DUNAI ATTILA – FARSANG ANDREA – MAKÓ ANDRÁS: Magyarország kistájainak talajspecifikus aszályérzékenysége a szántóföldi növények termésreakciói alapján / Soil-specific drought sensitivity of subregions of Hungary based on yield reactions of arable crops	89
MÁTYÁS SZABOLCS: A bűnözésföldrajz vitás kérdései / Controversial issues of criminal geography	102
VARGA GYÖRGY: Az Európán kívüli világból érkező külföldi működőtőke a visegrádi országokban / Foreign direct investments from the non-European world to the Visegrad countries	110
OROSZI VIKTOR GYÖRGY – GONDA TIBOR – MÁTÉ ANDREA: Fesztivállátogatási szokások a Fishing on Orfű fesztiválon / Quantifying the preferences and consumer behavior of visitors at the Fishing on Orfű music festival	122
ILLÉS TAMÁS: Kelet és Nyugat között – a Román csoportok etnikai földrajzi vizsgálata a kezdetektől napjainkig / Between East and West – ethnic geographical research on Romanian groups from the beginning until now	137
PÁSZTOR ISTVÁN ZOLTÁN – PÉNZES JÁNOS: A cigányság lélekszáma és helyzete egy északkelet-magyarországi felmérés tükrében / The number and situation of roma population in the light of a survey from northeastern-Hungary	154

Krónika

Katona Mihály-napok Búcon – LUKÁCS ÁGNES	171
Peter Meusburger (1942–2017) – GYURIS FERENC	173
A tehetséggondozás mindenekelőtt – Mol Mester-M díj – FARSANG ANDREA	175
Személyi kitüntetés	176

TÁMOGATÓINK

Kiadja a MAGYAR FÖLDRAJZI TÁRSASÁG
A Nemzeti Kulturális Alap és a Magyar Tudományos Akadémia támogatásával
A kiadásért felel: Dávid Lóránt Dénes
Tördelés és nyomdai előkészítés: Bonex Press Kft.
Borítóterv: Líszi János
Nyomdai kivitelezés: Heiling Media Kiadó Kft.
Telefon: (06-1) 231-4040
Készült 350 példányban
HU ISSN 0015-5411